
ZKUŠENOSTI S BOHEM

„Škola modlitby pro mladé dámy (ale nejen pro ně)“

Katecheze č. 7

Materiál vytvořila © Annabell Sirovátková 2018 / 2019

Pomůcky

Kříž a jména z Fima + svíčka a zápalky, notebook na přehrání písničky, text Pieta van Breemen pro každého, text písničky „Ať hroživé vlny“ pro každého (případně kytara), lístky s otázkou, papíry, tužky.

Cíl

Cílem setkání je reflexe účastníků na téma zkušenosti s Bohem, konkrétně co je zdrojem „udržení se ve víře“, a to na základě historie vzniku konkrétního písňového textu a vzájemného sdílení. Pomocí doplňkového textu jezuitky Pieta van Breemen lze skupinu motivovat k neustálému hledání „osobního setkání“ s Bohem.

Modlitba

Dobrý Bože, náš nebeský Otče, každého z nás voláš a ke každému z nás přicházíš. My jsme ale někdy nevšímaví a setkání s tebou prostě mineme – nevšimneme si tě, nebo tě ani vidět nechceme. Pomoz nám, abychom si vzpomněli na to, jak jsme se potkali a co to pro nás znamenalo. Když si to uvědomíme, možná ti budeme častěji moci vycházet vstříc. Amen.

Historie jedné písničky – aktivita k zamyšlení

Aktivitu můžeme uvést následujícím způsobem: Zkušenost s Bohem – skutečné setkání s ním může vypadat různě a může přinést velmi rozdílné plody. Než začneme přemýšlet nad svými vlastními vzpomínkami, seznámíme se s příběhem, díky němuž vznikla píseň, která je dodnes hojně využívána v protestantských církvích; vyjadřuje pocity muže, který se vyrovnával s velkou životní tragédií.

Společně si přečteme krátký příběh z přílohy a poté si píseň poslechneme (využít můžeme odkaz na Youtube <https://www.youtube.com/watch?v=ZuHCzcjX5TU>; originální verze v angličtině na https://www.youtube.com/watch?v=rhaTlu_k4w0). Necháme několik okamžiků na krátkou reflexi a položíme otázku: Zažili jste někdy podobnou zkušenost s Bohem? Jaké jste v tu chvíli měli pocity? Jak jste věděli, že se setkáváte právě s Ním?

Možnost sdílení je v tomto případě dobrovolná – může se jednat o poměrně citlivé a důvěrné otázky, ale této příležitosti se nevyhýbáme. Po případné diskusi zadáme úkol (limit cca 15 minut):

Kdyby se vás vaše nevěřící kamarádka zeptala, proč věříte v Boha, jestli jste se s ním někdy setkaly a jaké jsou vaše zkušenosti (a cítíte, že to myslí vážně, nechce provokovat a že ji to opravdu zajímá), co byste odpověděli?

Pro samostatnou práci můžete rozdat lístky s otázkou – odpověď může být psána z rubové strany, případně zajistíme dostatečné množství papíru. Po dokončení úkolu může následovat opět dobrovolné sdílení, lístky (papíry) si účastníci ponechají pro sebe.

Práce s textem – reflexe

K tématu se rovněž vztahuje text *Pieta van Breemen*. Rozdáme všem účastníkům příběh a požádáme je, aby si ho každý potichu přečetl.

Poté můžeme komentovat: Tento příběh je dobrou ilustrací modlitby. Kdo se modlí, protože slyšel pouze modlitby někoho jiného, ale sám neví, proč ta slova odříkává, ten nevydrží. Popisuje také dobře nouzi mnoha hledajících lidí. Ti žijí jen z ozvěny štekotu a to jim natrvalo nestačí. Hledají smysl života, naplnění, Boha, ale slyší jen o někom, který slyšel, že někdo slyšel...

Nemůžeme samozřejmě bezprostřední zkušenost s Bohem „vytvořit“, musí nám být dána. Ale když čekám, Pán určitě přijde a dá se mi poznat. Svatý Augustin napsal: „Řekni mé duši: jsem tvojí spásou. Řekni to tak, abych to slyšel.“ (Vyznání I, 5,5). Znamená to modlit se, meditovat, zkoušet duchovní cvičení i ve všedním dnu: zkrátka naslouchat Božímu slovu, tak, aby nás naplnilo.

Závěrečná modlitba

K závěrečné modlitbě můžeme využít píseň, s jejíž historií jsme se dnes seznámili – podle materiálů z přílohy si ji můžeme sami zazpívat, poté můžeme dát prostor jednotlivým členům skupiny, aby zformulovali samostatnou závěrečnou modlitbu.

Autor textu **Gates Spafford** napsal tuto píseň bezprostředně po rodinné tragédii, v níž jeho čtyři dcery zemřely během transatlantické plavby. Spafford byl prominentní americký právník. Byl i aktivní křesťan v presbyterianském kostele v Chicagu. Spafford s manželkou Annou in-

vestoval do nemovitostí a dařilo se jim dobře. A tak mohli podporovat známého evangelistu a přítele Dwight Lymana Moodyho. V roce 1871 však v Chicagu vypukl veliký požár a Spaffordovi přišli o veškerý svůj majetek. Protože však byli dobře zakotvení ve víře, tak se brzy přes tuto tragedii přenesli.

O dva roky později Spafford naplánoval pro svoji rodinu dovolenou v Evropě. Vybral Anglii, kde evangelista Moody právě podnikal misijní cestu. Manželka a dcery odjely lodí dříve, Spafford měl kvůli podnikání přijet později. Během cesty z New Yorku přes Atlantik měl francouzský parník Ville du Havre tak nešťasnou kolizi se skotskou lodí, že se za 12 minut potopil. Většina lidí nepřežila. Zahynuly i Spaffordovi čtyři dcery. Přežila jen jeho manželka Anna. Po příjezdu poslala manželovi telegram: „Jsem zachráněna, ale sama“.

Když se Spafford plavil za truchlící manželkou do Anglie, proplouval místem, kde jeho dcery tragicky utonuly. V té chvíli ho Bůh naplnil zvláštním pokojem. A právě tehdy, podle pozdějších vzpomínek jeho dcery Berthy, narozené již po tragédii, napsal Spafford první verše k písni. I přes tuto tragedii zůstal pevný ve víře, schopný vyznat: „Dobře je duši mé“ (*It Is Well With My Soul*). Píseň zhudebnil **Philip Bliss**, americký skladatel a zpěvák křesťanských písní. Jeho pěveckou dráhu ovlivnil evangelista Moody, který jej pozval na misi. Bliss se později stal misionářem a zpěvákem gospelů.

Ať hrozivě vlny

Text: *Horatio Gates Spafford (1828–1888)*

Hudba: *Philip Paul Bliss (1838–1876)*

Originální název písně: *When Peace Like A River*

Ať hro - zi - vě vl - ny se pro - ti mně dmou, nic
ne - le - ká v svě - tě mě zlém. Když ne - bes - ký pro - ví - vá
mír du - ši mou, šťasten jsem, šťasten jsem v Pá - nu svém. Hle svém
REF: Štas - ten jsem, šťasten jsem, šťasten jsem, šťasten
jsem v Pá - nu svém. Štas - ten jsem v Pá - nu svém.

2. Aj Beránek Boží, On hříchy mé sňal,
jak mrákotu zahladil je.
A závdavek Ducha mi do srdce dal,
duše má Jemu prozpěvuje.
3. Již Kristu je život můj zasvěcený,
On povede duši mou dál.
Jsem na věky v Něm cele zajištěný,
vždy On mi bude předmětem chval.

Kdyby se vás vaše nevěřící kamarádka zeptala, proč věříte v Boha (a cítíte, že to myslí vážně, že nechce provokovat, že ji to opravdu zajímá), co byste odpověděly?

- Věřím v Boha, protože...
- Jsem si jistá / Věřím tomu, že Bůh existuje, protože...

Kdyby se vás vaše nevěřící kamarádka zeptala, proč věříte v Boha (a cítíte, že to myslí vážně, že nechce provokovat, že ji to opravdu zajímá), co byste odpověděly?

- Věřím v Boha, protože...
- Jsem si jistá / Věřím tomu, že Bůh existuje, protože...

Jednoho starého moudrého poustevníka se jeho žáci zeptali, k čemu by přirovnal modlitbu. Zamyslel se a odpověděl jim: „Modlitbu? Představte si loveckého psa, který vidí běžet zajíce. Co udělá? Začne štěkat a rozběhne se za ním. Jeho hlas zaslechnou další psi a přidají se k němu, takže jich nakonec za zajícem běží celá smečka. Přijde ale chvíle, kdy všichni ti psi, kteří se ke štvanici přidali jen proto, že slyšeli štěkot prvního, honičku vzdají. Jen ten, který zajíce opravdu viděl, běží dál.“

Jednoho starého moudrého poustevníka se jeho žáci zeptali, k čemu by přirovnal modlitbu. Zamyslel se a odpověděl jim: „Modlitbu? Představte si loveckého psa, který vidí běžet zajíce. Co udělá? Začne štěkat a rozběhne se za ním. Jeho hlas zaslechnou další psi a přidají se k němu, takže jich nakonec za zajícem běží celá smečka. Přijde ale chvíle, kdy všichni ti psi, kteří se ke štvanici přidali jen proto, že slyšeli štěkot prvního, honičku vzdají. Jen ten, který zajíce opravdu viděl, běží dál.“